

talte for sit Vedkommende —, at det ærede Medlems Frygt ikke er tilstrækkelig begrundet. Det er jo saadan, som jeg bemærkede, da jeg første Gang havde Ordet, at de Laan, som Banken optager i Indlandet — for saa vidt de ikke bruges til Opkøb af Kreditforeningsobligationer — udelukkende skal bruges *enten* til at frigøre tilsvarende Beløb, som i Forvejen er laante af Staten, *eller* til at afværge, at tilsvarende Beløb bliver laante af Staten. Der vil ved Hypotekbankens Laan i Indlandet ikke blive baandlagt en eneste Øre mere, end der i Forvejen er eller paa anden Maade vilde blive baandlagt af Statskassen, dersom Hypotekbanken ikke laante. Og saa er der ogsaa den Mulighed til Stede, som Ministeren ogsaa bemærkede, at Hypotekbanken maaske kunde faa optaget et Laan i Indlandet i pengegerige Tider — det er særlig i saadanne Tider, man henvender sig til Indlandet —, hvis Provenu delvis kunde blive anvendt senere, naar Kreditforeningernes Obligationskurs er i Dalen, til at stive Kursen noget af.

Til det ærede kongevalgte Medlem, der særlig ønskede, at næstsidste Stykke af § 14 skulde udgaa af Lovforslaget, fordi de deri indeholdte Bestemmelser ikke nøjagtig kunde opfyldes, skal jeg sige, at jeg ikke vil have noget imod, at denne Bestemmelse gaar ud, og det er egentlig, saa vidt jeg husker, det eneste Punkt, i hvilket Finansministeren ikke fuldt ud har fulgt Hypotekbankens Indstilling — bortset fra, at Ministeren har stillet yderligere Ændringsforslag —, men jeg maa erkende, at Ministeren har ganske gode Grunde til at fastholde den Affattelse, dette Stykke nu har. Det er rigtigt, at efter den Affattelse, den tilsvarende Bestemmelse har i den gældende Lov, er det misvisende at efterkomme den; der staar nemlig i § 15, 3die Stykke: „Ved Aarsregnskabet's Afslutning opgøres særskilt, hvorvidt Værdien af Bankens baandlagte Obligationsbeholdning fuldt dækker Bankens Forpligtelser efter de i Kraft værende Hypotekbankobligationer“. Det er en Bestemmelse, som der ikke er nogen Mening i, for det er givet, at de baandlagte Obligationer, der er indkøbte — Kreditforenings-, Tiendebanks- og Statshusmandsobligationer —, ikke kan dække

Bankens Forpligtelser efter de i Kraft værende Hypotekbankobligationer paa det Tidspunkt, da Provenuet af disse Laan ikke er fuldt anvendt. Derfor kunde man ikke efterkomme denne Bestemmelse; skulde det være Betingelsen for, at Banken skulde kunne anses for solvent, har den været insolvent i de fleste af de Aar, den har eksisteret. Som sagt, skulde der være Stemning for at lade denne Bestemmelse gaa ud, vil jeg ikke græde derover, men jeg erkender, at der kan anføres ganske gode Grunde for at bibeholde den. Det er muligt, at man, hvis den bliver bibeholdt, ikke længere kan lade helt være med at foretage en saadan Opgørelse, det gjorde man tidligere under den gældende Lov, fordi den paagældende Bestemmelse i denne Lov er umulig. Men der kan ogsaa nok stilles en Opgørelse op, som kan vise, at Banken er fuldt solvent, hvad Bankens Regnskaber for øvrigt hvert Aar har vist; men selv ved en aktuarmæssig Opgørelse kan man alligevel ikke faa nøjagtig Klarhed over, hvor stor Værdi Bankens Aktiver har. Man ved ikke, hvornaar Kreditforeningsobligationerne bliver udtrukket: det beror jo blandt andet paa, hvornaar de forskellige Serier bliver sluttet; og saa kan der endda ikke stilles nogen helt nøjagtig Beregning op. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og paa ny anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 17. ds. Kl. 11/2 med følgende Dagsorden: